

31987D0095

7.2.1987

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 36/31

DECYZJA RADY

z dnia 22 grudnia 1986 r.

w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji

(87/95/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

normy stosowane w dziedzinie technologii informatycznych oraz działania niezbędne do ich opracowania muszą, w szczególności, uwzględniać:

- złożoność specyfikacji technicznych oraz precyzję wymaganą dla zapewnienia wymiany informacji i danych oraz zgodne działanie systemów;
- potrzebę zapewnienia niezwłocznej publikacji norm tak, aby zbędne opóźnienia nie powodowały, że ich teksty będą się okazywały nieprzydatne z powodu szybkiego tempa zmian technologicznych;
- potrzebę wspierania stosowania międzynarodowych norm w dziedzinie wymiany informacji i danych w sposób, który przyczyni się do utrwalenia ich wiarygodności z punktu widzenia praktycznego stosowania;
- gospodarcze znaczenie normalizacji dla tworzenia wspólnego rynku w tej dziedzinie;

dyrektywa 83/189/EWG ⁽³⁾ umożliwiła by Komisja, Państwa Członkowskie i instytucje normalizacyjne były informowane o

zamiarach instytucji normalizacyjnych, dotyczących opracowania lub zmiany norm oraz, zgodnie z przepisami dyrektywy, Komisja może ustalić zakres uprawnień dotyczących prac nad normalizacją, będącej przedmiotem wspólnego zainteresowania, które mają być podjęte wspólnie i na wstępnym etapie;

wspomniana dyrektywa nie zawiera wszystkich przepisów, niezbędnych do wprowadzenia w życie polityki Wspólnoty dotyczącej normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji;

rosnąca liczba przypadków, w których poszczególne dziedziny normalizacji pokrywają się, w szczególności w przypadku technologii informatycznych i telekomunikacji, uzasadnia ścisłą współpracę między instytucjami normalizacji, które powinny współpracować w celu rozstrzygnięcia powyższych spraw, będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

Komisja zawarła ostatnio umowy w ramach Protokołu Ustaleń, podpisanego z Europejską Organizacją Poczty i Telekomunikacji (CEPT) oraz w związku z ogólnymi zaleceniami zatwierdzonymi ze wspólną organizacją normalizacyjną – Europejskim Komitetem Normalizacyjnym/Europejskim Komitetem Normalizacyjnym Elektrotechniki (CEN/CENELEC);

dyrektywa 86/361/EWG ⁽⁴⁾ określa programy prac nad wspólnymi specyfikacjami technicznymi (odpowiadającymi Normes Européennes de Télécommunication (NETs)) w tej dziedzinie przez Europejską Organizację Poczty i Telekomunikacji, po konsultacji, gdy jest to właściwe, z Europejskim Komitetem Normalizacyjnym oraz Europejskim Komitetem Normalizacyjnym Elektrotechniki;

⁽¹⁾ Dz.U. C 36 z 17.2.1986, str. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 303 z 25.11.1985, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 217 z 5.8.1986, str. 21.

sfera zamówień publicznych jest szczególnie właściwa dla propagowania norm w dziedzinie wymiany informacji i danych za pośrednictwem wzajemnie połączonych otwartych systemów poprzez powoływanie się na nie przy dokonywaniu zakupów;

niezbędne jest powierzenie komitetowi zadania wspierania Komisji w osiąganiu celów i kierowaniu działaniami, określonymi w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji:

- 1) „specyfikacje techniczne” oznaczają specyfikacje, zawarte w dokumencie, który ustanawia, wymagane cechy produktu, takie jak poziom jakości, działanie, bezpieczeństwo lub wymiary, włączając w to wymogi stosowane wobec produktu w odniesieniu do terminologii, symboli, metod oceny i badania, opakowania, znakowania i etykietowania;
- 2) „wspólna specyfikacja techniczna” oznacza specyfikację techniczną opracowaną w celu ujednoczenia stosowania we wszystkich Państwach Członkowskich Wspólnoty;
- 3) „norma” oznacza specyfikację techniczną zatwierdzoną przez uznany organ normalizacyjny do powtarzającego się lub stałego stosowania, której przestrzeganie nie jest obowiązkowe;
- 4) „norma międzynarodowa” oznacza normę zatwierdzoną przez uznany międzynarodowy organ normalizacyjny;
- 5) „projektowana norma międzynarodowa (DIS)” oznacza projektowaną normę zatwierdzoną przez uznany międzynarodowy organ normalizacyjnych;
- 6) „międzynarodowa specyfikacja techniczna w telekomunikacji” oznacza specyfikację techniczną dotyczącą wszystkich lub wybranych cech produktu, zalecaną przez takie organizacje jak Comité international télégraphique et téléphonique (CCITT) lub CEPT;
- 7) „norma europejska” oznacza normę przyjętą na mocy statutów organów normalizacyjnych, z którymi Wspólnota zawarła umowy;
- 8) „tymczasowa norma europejska” oznacza normę przyjętą z takim oznaczeniem (EPS) zgodnie z zasadami stosowanymi przez organy normalizacyjne, z którymi Wspólnota zawarła umowy;
- 9) „norma funkcjonalna” oznacza normę opracowaną w celu uzyskania złożonej funkcji wymaganej do zapewnienia interoperacyjności systemów i otrzymywaną zwykle poprzez połączenie kilku obowiązujących norm referencyjnych oraz przyjętą zgodnie z zasadami stosowanymi przez organy normalizacyjne;
- 10) „specyfikacja funkcjonalna” oznacza specyfikację, która określa w dziedzinie telekomunikacji stosowanie jednej lub większej liczby norm dotyczących wewnętrznych połączeń otwartego systemu, w celu spełnienia konkretnego wymogu komunikacji między systemami technologii informatycznych (normy zalecane przez takie organizacje, jak „Comité international télégraphique et téléphonique” (CCITT) lub CEPT);
- 11) „przepisy techniczne” oznaczają specyfikację techniczną, łącznie z odnośnymi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest *de jure* lub *de facto* obowiązkowe w przypadku wprowadzania do obrotu lub eksploatacji w Państwie Członkowskim lub na większej części jego terytorium, z wyjątkiem przepisów ustanowionych przez władze lokalne;
- 12) „certyfikowanie zgodności” oznacza czynność, polegającą na poświadczeniu przez wydanie odpowiedniego świadectwa lub znaku zgodności, że dany produkt lub usługa zgodne są z określonymi normami lub specyfikacjami technicznymi;
- 13) „technologie informatyczne” oznaczają systemy, sprzęt, podzespoły oraz oprogramowanie niezbędne do zapewnienia wyszukiwania, przetwarzania i przechowywania informacji we wszystkich ośrodkach aktywności ludzkiej (dom, biuro, zakład przemysłowy), stosowanie których wymaga wykorzystania elektroniki lub podobnej technologii;
- 14) „zamówienia publiczne” oznaczają zamówienia:
 - szczegółowo określone w art. 1 dyrektywy 77/62/EWG⁽¹⁾;
 - udzielone na dostawę sprzętu z zakresu technologii informatycznych i telekomunikacji, niezależnie od sektora działalności władz będących stroną umowy;
- 15) „władze telekomunikacyjne” oznaczają uznane władze lub przedsiębiorstwa prywatne we Wspólnocie, które świadczą publiczne usługi telekomunikacyjne.

Artykuł 2

W celu wspierania normalizacji w Europie oraz opracowania i stosowania norm w dziedzinie technologii informatycznych oraz specyfikacji funkcjonalnych w dziedzinie telekomunikacji, na poziomie wspólnotowym, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 2 i art. 4, wprowadzane są następujące środki:

- a) regularne, co najmniej roczne określanie na podstawie norm międzynarodowych, projektowanych norm międzynarodowych lub równoważnych dokumentów, dotyczących priorytetowych wymogów normalizacyjnych, w celu przygotowania prac nad programami działania i wydaniem takich norm europejskich i specyfikacji funkcjonalnych, jakie mogą zostać uznane za niezbędne do zapewnienia wymiany informacji i danych oraz interoperacyjności systemów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 15.1.1977, str. 1.

b) w ramach międzynarodowych działań normalizacyjnych:

Artykuł 3

— europejskie instytucje normalizacyjne oraz wyspecjalizowane organy techniczne sektora technologii informatycznych i telekomunikacji zapraszane są do opracowania norm europejskich, tymczasowych norm europejskich lub specyfikacji funkcjonalnych dla telekomunikacji, odwołując się, jeśli to konieczne, do opracowaniem projektów norm funkcjonalnych, w celu zapewnienia precyzji wymaganej przez użytkowników przy wymianie informacji i danych oraz interoperacyjności systemów. Takie organy opierają się w swoich działaniach na normach międzynarodowych, projektowanych normach międzynarodowych lub międzynarodowych specyfikacjach technicznych dla telekomunikacji. W przypadku gdy norma międzynarodowa, projektowana norma międzynarodowa lub międzynarodowa specyfikacja techniczna dla telekomunikacji zawiera jasne przepisy pozwalające na ich jednolite stosowanie, przepisy te zostaną przyjęte bez zmian w normie europejskiej, tymczasowej normie europejskiej lub telekomunikacyjnej specyfikacji funkcjonalnej. Jedynie w przypadku gdy norma międzynarodowa, projektowana norma międzynarodowa lub międzynarodowa specyfikacja techniczna dla telekomunikacji nie zawierają takich jasnych przepisów, opracowana zostanie norma europejska, tymczasowa norma europejska lub telekomunikacyjna specyfikacja funkcjonalna w celu uściślenia lub, gdy to niezbędne, uzupełnienia normy międzynarodowej, projektowanej normy międzynarodowej lub specyfikacji technicznej dla telekomunikacji unikając odchylenia od niej;

— te same organy zostaną zapraszane są do opracowania specyfikacji technicznych, które mogą stanowić podstawę norm europejskich lub tymczasowych norm europejskich w przypadku braku ustalonych norm międzynarodowych w dziedzinie wymiany informacji i danych oraz interoperacyjności systemów lub stanowić wkład w opracowanie powyższych;

c) środki ułatwiające stosowanie norm i specyfikacji funkcjonalnych, w szczególności poprzez koordynowanie działań Państw Członkowskich w zakresie:

— weryfikacji zgodności produktów i usług z normami i specyfikacjami funkcjonalnymi na podstawie określonych wymogów w zakresie prób;

— certyfikatu zgodności z normami i specyfikacjami funkcjonalnymi zgodnie z właściwie zharmonizowanymi procedurami;

d) wspieranie stosowania norm i specyfikacji funkcjonalnych odnoszących się do zamówień podmiotów sektora publicznego w zakresie technologii informatycznych i telekomunikacji oraz przepisów technicznych.

1. Szczególne cele proponowanych środków przedstawione zostały w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Niniejsza decyzja obejmuje:

— normy w dziedzinie technologii informatycznych, określone w art. 5,

— specyfikacje funkcjonalne usług specjalnie oferowanych przy wykorzystaniu publicznych sieci telekomunikacyjnych do wymiany informacji i danych między systemami technologii informatycznych.

3. Niniejsza decyzja nie obejmuje:

— wspólnych specyfikacji technicznych dotyczących sprzętu terminali podłączonych do publicznych sieci telekomunikacyjnych, które są objęte dyrektywą 86/361/EWG,

— specyfikacji sprzętu tworzącego część sieci telekomunikacyjnych.

Artykuł 4

W określaniu wymogów dotyczących normalizacji oraz w sporządzaniu programu pracy nad normalizacją i opracowaniu specyfikacji funkcjonalnych, Komisja korzysta w szczególności z informacji, przekazanych jej zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG.

Komisja, po konsultacji z Komitetem, przewidzianym w art. 7, powierza wykonanie prac technicznych właściwym europejskim organizacjom normalizacyjnym lub technicznym organom wyspecjalizowanym (CEN, CENELEC oraz CEPT), zwracając się do nich z wnioskiem, w razie potrzeby, o opracowanie odpowiadających norm europejskich lub specyfikacji funkcjonalnych. Mandaty, które zostaną udzielone tym organizacjom zgłaszane są w celu uzyskania zatwierdzenia Komitetu określonego na mocy art. 5 dyrektywy 83/189/EWG zgodnie z procedurami wspomnianej dyrektywy. Nie udziela się mandatu, który pokrywałby się z jakąkolwiek częścią programów prac, rozpoczętych lub opracowywanych na mocy dyrektywy 86/361/EWG.

Artykuł 5

1. Uwzględniając różnice między istniejącymi procedurami krajowymi, Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że uwzględnione zostały:

— normy europejskie oraz tymczasowe normy europejskie jak określono w art. 2 lit. b);

— normy międzynarodowe, jeżeli zostały zatwierdzone w kraju władz będących stroną umowy;

w zamówieniach publicznych odnoszących się do technologii informatycznych, tak aby normy te stanowiły podstawę wymiany informacji i danych dla interoperacyjności systemów.

2. W celu zapewnienia całkowitej zgodności, Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, że ich urzędy w dziedzinie telekomunikacji wykorzystują specyfikacje funkcjonalne w odniesieniu do środków dostępu do ich publicznych sieci telekomunikacyjnych dla usług szczególnie przeznaczonych do wymiany informacji i danych między systemami technologii informatycznych, które to same korzystają z norm, określonych w ust. 1.

3. W stosowaniu niniejszego artykułu należy wziąć pod uwagę szczególne okoliczności wymienione poniżej, które mogą uzasadniać stosowanie norm i specyfikacji innych niż te przewidziane w niniejszej decyzji:

— potrzebę zapewnienia ciągłości w istniejących systemach, ale jedynie jako części jasno określonych i udokumentowanych strategii kolejnego przejścia do międzynarodowych lub europejskich norm lub specyfikacji funkcjonalnych;

— rzetelność innowacyjny charakter niektórych projektów;

— przypadki, w których norma lub specyfikacja funkcjonalna są nieodpowiednie do ich celu pod względem technicznym ze względu na to, że nie dostarczają odpowiednich środków do osiągnięcia wymiany informacji i danych oraz interoperacyjności systemów lub dlatego, że nie istnieją możliwości (włączając w to badanie) zapewnienia zadowalającej zgodności produktu z daną normą lub specyfikacją funkcjonalną lub dlatego, że w przypadku tymczasowych norm europejskich, brakuje im stabilności stosowania. Inne Państwa Członkowskie mają możliwość przedstawienia Komitetowi, określonego w art. 7, że sprzęt zgodny z normą używany był w zadowalający sposób oraz że nie istniało uzasadnienie dla skorzystania z powyższego odstępstwa;

— przypadki, w których po dokładnym zbadaniu rynku, okazuje się, że istotne przyczyny dotyczące efektywności pod względem kosztów powodują, iż wykorzystanie danej normy lub specyfikacji funkcjonalnej jest niewłaściwe. Inne Państwa Członkowskie mają możliwość przedstawienia Komitetowi, określonego w art. 7, że sprzęt zgodny z normą używany był w zadowalający sposób na zwykłych warunkach handlowych, oraz że nie istniało uzasadnienie dla skorzystania z powyższego odstępstwa.

4. Ponadto, Państwa Członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o odniesienie, na tej samej podstawie jak w ust. 1, do projektowanych norm międzynarodowych.

5. Władze będące stronami umowy na mocy ust. 3 dokumentują przyczyny takiego działania, w miarę możliwości, we wstępnej dokumentacji przetargowej wydanej w związku z zamówieniami, a w każdym przypadku rejestrują te powody w swej dokumentacji wewnętrznej oraz, w dostarczając takich informacji na wniosek przedsiębiorstw uczestniczących w przetargu oraz Komitetowi określonego w art. 7, z zachowaniem tajemnicy handlowej. Istnieje możliwość zgłaszania skarg doty-

czących korzystania z odstępstw, określonych w ust. 3 bezpośrednio do Komisji.

6. Komisja zapewnia, by przepisy niniejszego artykułu były stosowane w przypadku wszystkich projektów i programów Wspólnoty, łącznie z zamówieniami publicznymi, finansowanymi z budżetu Wspólnoty.

7. Władze będące stroną umowy, o ile uznają to za konieczne, mogą zastosować inne specyfikacje w odniesieniu do umów, których wartość niższej niż 100 000 ECU, pod warunkiem że zakupy te nie będą stanowić przeszkody dla stosowania norm, wymienionych w ust. 1 i 2 w odniesieniu do umowy o wartości wyższej od kwoty, wskazanej w niniejszym ustępie. Konieczność odstępstwa lub poziomu progu ustalonego w niniejszym ustępie zostaną ponownie rozpatrzone w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Opracowując lub wprowadzając zmiany do przepisów technicznych w dziedzinach objętych niniejszą decyzją, Państwa Członkowskie odwołują się do norm określonych w art. 5, w każdym przypadku, gdy we właściwy sposób odpowiadają one specyfikacjom technicznym danego przepisu.

Artykuł 7

1. Komitet doradczy, zwany „Grupą wyższych urzędników ds. normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych” wspiera Komisję w osiągnięciu celów niniejszej decyzji i kierowaniu przewidzianymi w niej działaniami. Komitet składa się z przedstawicieli mianowanych przez Państwa Członkowskie, którzy mogą korzystać z pomocy biegłych lub doradców: jego przewodniczącym jest przedstawiciel Komisji. W kwestiach telekomunikacji, właściwym komitetem jest „Grupa wyższych urzędników ds. telekomunikacji”, przewidziana w art. 5 dyrektywy 86/361/EWG.

2. Komisja zasięga opinii Komitetu przy ustalaniu priorytetów Wspólnoty, wprowadzaniu w życie środków określonych w załączniku, przy rozstrzygnięciu kwestii dotyczących sprawdzania zgodności z normami, monitoringu stosowania art. 5 oraz innych kwestii związanych z normalizacją w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji lub innych dziedzin, z którymi się one łączą. Zasięga ona także opinii Komitetu w sprawie sprawozdania określonego w art. 8.

3. Komisja koordynuje działalność wspomnianych Komitetów z działalnością Komitetu, przewidzianego w art. 5 dyrektywy 83/189/EWG w szczególności w związku z możliwym pokrywaniem się przedmiotów wniosków, kierowanych do europejskich instytucji normalizacyjnych na podstawie niniejszej decyzji oraz wspomnianej dyrektywy.

4. Na wniosek przewodniczącego lub Państwa Członkowskiego, Komitetowi mogą być przedstawiane wszelkie pytania, dotyczące stosowania niniejszej decyzji.

5. Posiedzenia Komitetu odbywają się, co najmniej dwa razy do roku.

6. Komitet przyjmuje swój regulamin.

7. Sekretariat Komitetu zapewnia Komisja.

Artykuł 8

Co dwa lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie postępu normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych. Sprawozdanie to dotyczy przyjętych we Wspólnocie ustaleń w sprawie realizacji decyzji, osiągniętych rezultatów, zastosowania tych rezultatów w odniesieniu do zamówień publicznych i krajowych przepisów technicznych, w szczególności ich praktycznego znaczenia dla certyfikacji.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja nie narusza stosowania dyrektywy 83/189/EWG i dyrektywy 86/361/EWG.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie po roku od dnia jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1986 r.

W imieniu Rady
G. SHAW
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ŚRODKI NORMALIZACJI W DZIEDZINIE TECHNOLOGII INFORMATYCZNYCH I TELEKOMUNIKACJI

1. Cele

- a) przyczynienie się do integracji wewnętrznego rynku wspólnotowego w sektorze technologii informatycznych i telekomunikacji;
- b) zwiększenie międzynarodowej konkurencyjności producentów wspólnotowych poprzez umożliwienie powiększenia we Wspólnocie chłonności rynku produkowanego sprzętu, odpowiadającego europejskim i światowym normom;
- c) ułatwianie wymiany informacji we Wspólnocie poprzez zmniejszanie przeszkód, wynikających z niekompatybilności spowodowanej brakiem odpowiednich norm lub nieprecyzyjnym brzmieniem norm;
- d) dbałość, by uwzględniane były wymagania użytkowników poprzez stworzenie użytkownikom szerszych możliwości kompletowania systemów w sposób, jaki gwarantować będzie ich funkcjonalną kompatybilność, a w konsekwencji ich lepsze działanie przy ponoszeniu niższych kosztów;
- e) propagowanie stosowania norm i specyfikacji funkcjonalnych przy realizacji zamówień publicznych.

2. Opis środków i działań, jakie mają zostać podjęte

2.1. Przygotowanie programów pracy i określenie priorytetów

Opracowanie programów działania i określenie priorytetów, uwzględniających potrzeby Wspólnoty i gospodarcze skutki tych działań z punktu widzenia użytkowników, producentów i organów administracji w dziedzinie telekomunikacji. Zadania do wykonania na tym etapie mogą obejmować w szczególności:

- 2.1.1. gromadzenie szczegółowych informacji na podstawie programów krajowych i międzynarodowych, prezentowanie tych informacji w formie, jaka ułatwia przeprowadzanie ich porównawczej analizy oraz przygotowanie ich opracowań na potrzeby Komitetu;
- 2.1.2. rozpowszechnianie wspomnianych informacji, badanie wymogów i prowadzenie konsultacji z zainteresowanymi stronami;
- 2.1.3. synchronizacja programów pracy z międzynarodowymi działaniami w dziedzinie normalizacji;
- 2.1.4. kierowanie wykonaniem programów pracy;
- 2.1.5. przygotowywanie sprawozdań z wykonania działań i praktycznych skutków ich wprowadzenia.

2.2. Wykonanie działań normalizacyjnych w dziedzinie technologii informatycznych

Realizacja programów pracy pociąga konieczność podjęcia szeregu czynności, za które odpowiedzialne są głównie CEN/CENELEC i CEPT i które odpowiadają różnym etapom działań i wymaganych dla zapewnienia wiarygodności norm.

Czynności te obejmują:

- 2.2.1. ulepszanie norm międzynarodowych w celu usuwania z nich niejasności i wariantów, które zakłócają obowiązywanie norm, mających gwarantować wymianę informacji i kompatybilne funkcjonowanie systemów;
- 2.2.2. opracowywanie tymczasowych norm w przypadkach, uzasadnionych nadmiernymi opóźnieniami międzynarodowych procedur normalizacyjnych lub norm potrzebnych we Wspólnocie w przypadku gdy brak jest norm międzynarodowych;
- 2.2.3. określanie warunków, które muszą być spełnione w celu osiągnięcia pełnej zgodności z daną normą;
- 2.2.4. przygotowanie norm do przeprowadzania prób lub specyfikacji prób, objętych normą oraz opracowanie procedury i zorganizowanie odpowiednich struktur, umożliwiających laboratoryjne sprawdzanie zgodności ze wspomnianymi normami według właściwie zharmonizowanych podstaw.

2.3. Działania wywierające skutki w sektorze telekomunikacji

Środki normalizacyjne dotyczące sektora telekomunikacji obejmują dwa rodzaje działań:

- opracowywanie specyfikacji funkcjonalnych opartych na normach międzynarodowych lub europejskich normach/specyfikacjach, o ile istnieją, odnoszących się do środków dostępu do publicznych sieci telekomunikacyjnych na potrzeby usług przeznaczonych specjalnie do wymiany informacji i danych między systemami technologii informatycznych. Powyższa praca techniczna objęta jest działaniami harmonizacyjnymi prowadzonymi w dziedzinie telekomunikacji, a jej wykonanie powierzone jest CEPT zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 86/361/EWG,
- praca, jaka ma zostać przeprowadzona we wspólnej dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji, wymaga ścisłej współpracy właściwych organów technicznych (tj. CEN/CENELEC/CEPT). Powinna przyczynić się ona do podniesienia stopnia zbieżności tak, aby normy i specyfikacje funkcjonalne mogły być stosowane w największej liczbie możliwych przypadków w zharmonizowany sposób zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 83/189/EWG.

2.4. Środki uzupełniające

Ta część programu obejmuje następujące środki:

2.4.1. szczególne działania w zakresie metrologii, odnoszące się do:

- wspierania rozwoju instrumentów badania i zatwierdzania oraz formalnych technik opisu,
- wspomaganie stosowania referencji, w szczególności w przypadku zastosowań wymagających korzystania z norm funkcjonalnych, opartych na kombinacji kilku norm;

2.4.2. wspieranie opracowywania podręczników zawierających wskazówki dla końcowego użytkownika, dotyczące stosowania norm;

2.4.3. promowanie prezentacji funkcjonalnej kompatybilności, osiąganey dzięki zastosowaniu danej normy. Głównym celem działania tego rodzaju będzie udostępnienie instrumentów badania i zatwierdzania, określonych w ppkt 2.4.1.do wykorzystania w różnych projektach i zapewnienie, że prowadzone są próby norm rozwojowych;

2.4.4. wspieranie działań, wykraczających poza ramy normalizacji przemysłowej, których podjęcie zależy od zawarcia umów w poszczególnych dziedzinach działalności zawodowej i które przyczyniają się do efektywnej wymiany informacji (transakcje zawierane przez biura podróży, automatyzacja transakcji pieniężnych, komputeryzacja dokumentów celnych, robotyka, automatyzacja prac biurowych, systemy liczące itd.);

2.4.5. badania i projekty odnoszące się szczególnie do normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych.

3. Środki dotyczące stosowania norm w sektorze zamówień publicznych

Znalezienie najskuteczniejszych sposobów zapewnienia niezwłocznego stosowania norm i specyfikacji technicznych w kontekście niniejszej decyzji przy zapewnieniu właściwego powiązania z działaniami zależnymi od dyrektywy 77/62/EWG⁽¹⁾.

(¹) Dz.U. L 13 z 15.1.1977, str. 1.